Belastingheffing over met een ontheffing geproduceerde en verhandelde cannabis voor consumptieve doeleinden

Conclusie: Of belastingheffing mogelijk is over met een ontheffing geproduceerde en verhandelde cannabis voor consumptieve doeleinden is twijfelachtig, omdat cannabis zelf een verboden stof blijft. Daarbij komt dat de beoogde ontheffing zelf niet verenigbaar is met de verdragen waaraan Nederland gebonden is. Voor het geval dat alles toch geen belemmering zou vormen voor de invoering van een belastingheffing, kan dat - de inkomstenbelasting buiten beschouwing gelaten - geen BTW zijn maar hooguit een verbruiksbelasting. Invoering daarvan leidt niet alleen tot inkomsten maar ook tot handhavingskosten én een slechtere concurrentiepositie van deze cannabis ten opzichte van illegale cannabis.

- Cannabis is een verboden goed en over verboden goederen wordt er geen belasting geheven. Voor de goede orde bij coffeeshops wordt inkomstenbelasting geheven.

- Met betrekking tot de mogelijkheid van BTW heffing over de verkoop van cannabis in coffeeshops heeft het Hof van Justitie te Luxemburg enige jaren geleden al een negatief antwoord gegeven op prejudiciële vragen.

- In het initiatiefwetsvoorstel Berndsen wordt het verbod op de productie en handel etc. van cannabis gehandhaafd. Er wordt alleen een ontheffing verleend voor teelt ten behoeve van en verkoop van cannabis voor consumptieve doeleinden in coffeeshops.

- Daarmee blijft cannabis formeel een verboden goed.

Art.11 lid 1

- Als we er desondanks van uitgaan dat een ontheffing op grond van de gewijzigde Opiumwet voldoende is om de belemmeringen tegen de invoering van een belastingheffing op te heffen, geldt dat alleen voor nationale belastingen. Ook de in Nederland met een ontheffing geproduceerde en verhandelde cannabis voor consumptieve doeleinden blijft immers internationaal een verboden goed. Een Nederlandse ontheffing geldt immers alleen territoriaal.

- BTW heffing over cannabis die met de bovenbedoelde Nederlandse ontheffing wordt geproduceerd en verhandeld valt daarmee onder het bestaande verbod. Dit is anders bij medicinale cannabis, want die wordt geproduceerd met een internationaal erkende ontheffing van productie en verstrekking voor medische doeleinden.

- Van de overige belastingen buiten de inkomstenbelasting valt nog te denken aan accijnzen. Echter, deze term wordt in Nederland gehanteerd voor de in EU verband bij de Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG geharmoniseerde verbruiksgoederen als energie(producten), alcohol en tabak. Nederland kan niet zelfstandig een accijns invoeren.

- Nederland kan wel nationaal een verbruiksbelasting invoeren. De Wet van 24 december 1992, tot vaststelling van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten kent een dergelijke belasting. Tot 1 januari 2015 viel daaronder ook shag en snuiftabak, maar die zijn wegens gebrek aan inkomsten er uitgeschrapt.

- Als wordt overwogen de met een ontheffing geproduceerde en verhandelde cannabis voor consumptieve doeleinden onder deze wet te brengen, moet daarbij worden bedacht dat dit niet alleen inkomsten oplevert voor de Staat maar ook handhavingskosten. Wat betreft de inkomsten is het aan de overheid zelf om een tarief vast te stellen. Voor shag gold een bedrag van ongeveer 85 Euro per kilo Art.11 lid 1

- Bovendien moet worden bedacht, dat het heffen van enigerlei belasting de met een ontheffing geproduceerde en verhandelde cannabis voor consumptieve doeleinden duurder zal maken, waardoor de illegale cannabis een aantrekkelijk alternatief kan blijven.

Opgesteld door Art.10, lid 2 onder e d.d. 29 juni 2015